

РЕШЕНИЕ

№ 5759

гр. София, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 12.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3692** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалбата В. Г. В., ЕГН :[ЕГН], чрез адв.Б. З., срещу Решение № ПО-27/05.04.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., с което оставена без уважение като неоснователна жалба вх.№С230022-000-0158923 от 30.03.2023 г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх.№С230022-023-0000256/02.02.2023 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на ПНОМ, тъй като не съдържа фактическите основания за неговото издаване, липсвали мотиви и публичният изпълнител не бил изложил никакви собствени мотиви и не е обосновал наличието на обезпечителна нужда. С това се нарушавало правото на защита на лицето, върху чието имущество са наложени обезпечителните мерки. По така изложените съображения иска отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него ПНОМ на публичния изпълнител.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. З., с пълномощно по делото. Поддържа жалбата по изложените в същата доводи и моли съда да отмени процесното решение и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Претендира разноски, за които представя списък.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП [населено място] чрез процесуален

представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното: Не се спори между страните, че със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-16002622006538-020-001/16.11.2022 г., е възложена ревизия на В. Г. В..

С Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-16002622006538-039-001/23.12.2022г., Главен инспектор по приходите при ТД на НАП – П., в качеството си на ръководител на ревизия, възложена с горесцитираната ЗВР, е сезирала Дирекция „Събиране“, ТД – П. с искане за налагане на мерки за предварително обезпечаване на задълженията за сумата от 37 281,45 лв. Като мотиви, поради които се налага предприемането на мерките за предварителното обезпечаване е посочено от ревизиращите органи, че: - За ревизираното лице са установени конкретни обстоятелства, регламентирани в чл.122, ал.1, т.1 и т.2 от ДОПК, поради което ревизията за 2018 г. ще бъде извършена при условията на „ревизия при особени случаи“ предвиден в ДОПК; - За лицето са установени извършени разходи, които за периода не съответстват на получените приходи/доходи; - За ревизирания период от В. В. няма подадена ГДД по чл.30 от ЗДДФЛ; - В хода на извършената проверка /ПСИДФЛ/ същата, извършена преди настоящата ревизия, на лицето е връчена покана по чл.103 от ДОПК, като в определения в покана срок лицето не е декларирало получени доходи и няма за този период внесен в приход в държавния бюджет данък по ЗДДФЛ.

Посочено е, че очакваният размер на допълнително начислен ДДС за ревизирания период е ДДС главница 27 212,20 лева и лихва 10 069,25 лева.

На лицето е връчена покана по чл.103 от ДОПК, като в определения с поканата срок лицето не е декларирало получени доходи и няма за този период внесен в приход на държавния бюджет данък ЗДДФЛ.

По искането е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с изх.№С230022-023-0000256/02.02.2023 г., с което главен публичен изпълнител в ТД на НАП – С., е наложил следните обезпечителни мерки:

1. Възбрана върху следните недвижими имоти:

- 1/2 идеална част от апартамент, апартамент №92 /деветдесет и две/, находящ се в [населено място],[жк], [улица], блок №114-А /сто и четиринадесет - А/ по документ за собственост, а съгласно удостоверение за данъчна оценка - [улица]/“В. Л.“/ №114 /сто и четиринадесет/, вх. „Б“, на VI /шести/ етаж, състоящ се от: една стая, дневна, кухня и обслужващи помещения, площ 55.67 кв. м., находящ се в [населено място], [община], област С., [улица], вх. Б, ет.6, ап. 92, с граници изток — ап. на Г. В. Б., запад - ап. на Карамфил Я. К., север - коридор, юг - градина, заедно с прилежащото на апартамента избено помещение №22 /двадесет и две/, с полезна площ от 3.07 /три цяло и седем стотни/ кв.м., придобит с нотариален акт №36, том V, рег. №10067, дело №751/05 г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) 30827,30 лв. за съответната част.

2. Запор върху следните МПС:

- товарен автомобил марка Р., рег. [рег.номер на МПС], рама №VF3CUBHY6HY076172, двигател №10JBNA0248143, година на производство 2017 г., мощност 73 kw., със застрахователна оценка 10300,00 лв.

Постановлението е обжалвано пред Директора на ТД на НАП – С. с жалба, заведена

на 30.03.2023 г.

С оспореното в настоящото производство Решение № ПО-27/05.04.2023 г. на Директора на ТД на НАП – С. /на л. 12 – л. 14 от делото/, е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата на дружеството срещу постановлението.

За да остави жалбата без уважение, издателят на оспореното решение е приел, че изводът на публичния изпълнител за наличие на предпоставките по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за налагане на предварителни обезпечителни мерки, е правилен и наложените обезпечителни мерки са правилно избрани предвид размера на предполагаемите задължения.

Решението е връчено на представител на жалбоподателя на 07.04.2023 г., а жалбата срещу решението е подадена чрез Директора на ТД на НАП – С., на 11.04.2023 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспореното решение, подадена е пред компетентния съд и в предвидения за това срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановление за налагане на обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С.. При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, съдът намира, че то е издадено от компетентния административен орган и в рамките на неговите правомощия, и в необходимата форма. Същото се отнася и до контролираното с обжалваното решение акт – потвърденото постановление за налагане на обезпечителните мерки. Процесното постановление е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и посочените в същата норма задължителни реквизити.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Заради етапа на установителното производство, в който се налагат предварителните мерки, все още няма установени задължения по основание и по размер. Поради тази причина разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК изисква обезпечителните мерки да не спират и възпрепятстват дейността на ревизираните лица, поради което задължение на публичния изпълнител е да избере най-целесъобразните обезпечителни мерки, т.е. тези, които спрямо конкретната обезпечителна нужда, да не засягат права и законни интереси на субектите в по-голяма степен от необходимото за събиране на задълженията.

Приложението на разпоредбата на чл.121 от ДОПК изисква образувано ревизионно производство, наличие на мотивирано предложение от органа по приходите и необходимост от налагане на обезпечителна мярка.

В процесния случай е налице ЗВР, както и искане от ревизиращ орган във връзка с извършвана ревизия на жалбоподателя, с което е направен извод, че събирането на

предполагаемите задължения на ревизираното лице ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В искането се съдържат констатации за начина на формирането на предполагаемото публично задължение, като тези данни не подлежат на преценка от публичния изпълнител, защото подлежат на проверка в ревизионното производство.

Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК регламентира, че обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Целта на производството по обезпечаване на публичните задължения е да защити интереса на фиска и да гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите, до окончателното му погасяване. Обезпечението е допустимо при наличието на обезпечителна нужда, която е определяща за налагането на обезпечителните мерки. Обезпечителната нужда се определя от възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. В тази връзка, в рамките на производството по издаване на постановление за налагане на обезпечителни мерки, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания и същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. В настоящия случай обезпечителната нужда е обоснована, след извършена преценка и анализ от публичния изпълнител, със затрудненост на събирането на изискуемото и установено публично вземане, поради обстоятелствата, че не са предприети действия за погасяване на дълга от длъжника.

Правилен е изводът в потвърждаващото решение на ответника, че публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност. Наложената обезпечителната мярка е предварителна. Тя не изисква да има издаден ревизионен акт, който да установи задължението окончателно, а се изиска по чл.121, ал.1 от ДОПК да има образувано производство, в което да са оформени параметрите на предполагаемото публично вземане. С оглед това се прави и мотивираното предложение, но мотивите в същото не подлежат на преценка, а единствено публичният изпълнител констатира има или не подобно мотивирано предложение.

Съдът приема за доказана в настоящия случай на обезпечителна нужда. В искането, както и в издаденото ПНПОМ са изложени факти и е направен подробен анализ на събраните доказателства, от които може да се направи безспорен извод, че е налице обезпечителна нужда – налице е опасност удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено. Посочено е имущественото състояние на длъжника.

Неоснователни са и доводите във връзка с нарушаване на установените в АПК правни принципи и конкретно принципът за съразмерност, прокламиран в чл. 6, ал. 5 от цитирания кодекс. Негово проявление са разпоредбите на чл. 195, ал. 7 и чл. 197, ал. 3 ДОПК в контекста на основанията по чл. 121, ал. 1 ДОПК, които съдът намира, че не са нарушени. В тази връзка следва да се отчете и балансът между частния интерес и защитата на публичния такъв, именно във връзка с който е наложено процесното ПНПОМ.

С оглед горното, жалбата се явява неоснователна, тъй като действията, предприети от публичния изпълнител, са правилни и законосъобразни. Преди предприемането им е направена проверка на наличните и изискуеми публични задължения по данъчно осигурителната сметка на длъжника и след като в период от време длъжника е

проявил бездействие за погасяването им, публичният изпълнител на основание чл. 200 и чл. 204 от ДОПК, във връзка с чл. 195, ал. 1 - 3 от ДОПК е предприел действия, съобразно действащите разпоредби на закона, като са наложени възбрана върху 1/2 от притежавания от длъжника съсобствен недвижим имот и заповест върху притежавания от него лек автомобил.

Като е стигнал до тези правни изводи директорът на ТД на НАП – С. е постановил правилно решение, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено за сумата от 200 (двеста) лева, определена по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София – град, III отделение, 57 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г. В., ЕГН :[ЕГН], чрез адв.Б. З., срещу Решение № ПО-27/05.04.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., с което оставена без уважение като неоснователна жалба вх.№С230022-000-0158923 от 30.03.2023 г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх.№С230022-023-0000256/02.02.2023 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА В. Г. В., ЕГН :[ЕГН] да заплати на ТД на НАП – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението, на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК, е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ :